

РЕШЕНИЕ

№ 418

гр. София , 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ в закрито заседание на седми юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Иван Иванов
Членове:	Зорница Хайдукова Валентин Бойкинов

като разглежда докладваното от Иван Иванов Въззивно търговско дело № 20201001002434 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение № 87 от 24.12.2019 г. по т.д. № 65/ 2018 г. на Окръжен съд - Кюстендил Районна потребителна кооперация „Рила“ - гр.Рила, област Кюстендил е осъдена да заплати на „Рила ферм“ ООД - гр. Рила, област Кюстендил във връзка с осъществени дейности в собствения на РПК „Рила“ недвижим имот, представляващ втори етаж от двуетажна търговска сграда, построена в УПИ 1-563, кв.35 по плана на гр.Рила, област Кюстендил, с административен адрес гр. Рила, ул.,***“ № 1, както следва : на основание чл. 280, вр.с чл. 79 от ЗЗД сумите

1) 44 163 лева, представляваща сбора от заплатените от „Рила ферм“ ООД в полза на „М - Стронг“ ЕООД възнаграждения за изпълнени строително-монтажни работи по сключения от името на РПК „Рила“, съгласно пълномощно от 28.06.2013 г., договор за строителство от 8.07.2013 г., за които са били издадени фактури № 178/ 31.07.2013 г., №199/ 28.02.2014 г., № 208/ 24.03.2014 г., № 209/ 1.04.2014 г.;

2) 2 040 лева, представляваща сбора от заплатените от „Рила ферм“ ООД в полза на „Интконс“ ЕООД възнаграждения за упражняване на строителен надзор по сключения от името на РПК „Рила“, съгласно пълномощно от 28.06.2013 г., договор от 12.07.2013 г., за които са били издадени фактури с № 99/ 23.08.2013 г. и № 116/ 19.12.2013 г.

3) 200 лева, представляваща административна такса, заплатена в полза на Община Рила, от „Рила ферм“ ООД, като пълномощник на РПК „Рила“, за регистрирането на обекта и

издаване на удостоверение за въвеждането му в експлоатация

4) законната лихва върху сбора от описаните три суми - 46 403 лева, считано от датата на подаване на исковата молба - 27.07.2018 г. до окончателното изплащане ;

5) на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД сумата 438.25 лева, представляваща лихва за забава върху сумата 46 403 лева за периода от 23.06.2018 г. до 26.07.2018 г., като за периода до 23.06.2018 г. и за разликата над 438.25 лева до целия претендиран размер - 20 419.30 лева, претенцията е отхвърлена като неоснователна.

Срещу решението, в неговата осъдителна част, е подадена въззивна жалба от Районна потребителна кооперация „Рила“ - гр.Рила, област Кюстендил, в която се твърди, че е недопустимо.

В нарушение на чл.6, ал.2 от ГПК съдът приел, че правното основание на иска е чл.79, ал.1, във връзка с чл.280 от ЗЗД, макар всички твърдения в исковата молба да сочели на претенция с правно основание чл. 59 от ЗЗД.

Введено е оплакване и за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост.

Съществената част от изложението представлява подробен преразказ на мотивите на съдебния акт, като твърдения за конкретни нарушения, допуснати от съда, на практика липсват. Изтъкнато е само, че съдът не съобразил липсата на уведомление за изпълнението, респ. за предаване, тъй като представеният по делото акт, образец 19 не бил подписан от кооперацията - ответник и не удостоверявал извършването на описаните в него СМР. Не съобразил и че реконструкцията на покрива е била извършена в нарушение на строителните правила и нормативи, и тъй като незаконно извършеното строителство подлежало на премахване, то и кооперацията не дължала заплащане на претендираните суми.

Молбата е решението да бъде отменено в обжалваната част и бъде постановено друго решение, с което исковата претенция да бъде отхвърлена изцяло.

Ответникът по въззивната жалба „Рила ферм“ ООД - гр. Рила, област Кюстендил в писмения отговор я оспорва като неоснователна, без да коментира релевантите в нея оплаквания.

Молбата към съда е въззивната жалба да бъде оставена без уважение.

Въззивна жалба срещу решението, в неговата отхвърлителна част, е подадена от „Рила ферм“ ООД - гр. Рила, област Кюстендил с твърдения, че е неправилно - необосновано и постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон.

Неправилно съдът приел, че ответникът е изпаднал в забава от 23.06.2018 г., както и че липсват данни преди датата на връчване на нотариалната покана - 15.06.2018 г., ищецът да е уведомявал ответника за размера на заплатените от него в полза на трети лица суми и да го е канил да извърши плащане.

Молбата е решението да бъде отменено в обжалваната част и бъде постановено друго решение, с което исковата претенция да бъде уважена изцяло.

Ответникът по въззивната жалба Районна потребителна кооперация „Рила“ - гр. Рила, област Кюстендил в писмения отговор я оспорва като неоснователна.

По делото нямало доказателства ищецът да го е уведомил преди 15.06.2018 г. за претенцията си. В нито един от представените документи - договор за строителство, количествено-стойностна сметка, констативен акт за установяване годността за приемане на строежа и получената на 25.03.2014 г. покана до председателя на кооперацията, не се съдържащо изявление е искане за плащане на претендираните суми.

Молбата към съда е въззивната жалба да бъде оставена без уважение.

Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав съобрази следното.

Въззивните жалби са процесуално допустими - подадени са в законоустановения срок от страните в производството, които имат интерес и право на обжалване на самостоятелни части от валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на въззивен контрол.

При обсъждането на тяхната основателност приема за установено следното.

В исковата молба ищецът „Рила ферм“ ООД - гр. Рила, област Кюстендил твърдял, че е наемател на етаж от имот, собственост на ответника Районна потребителна кооперация „Рила“ - гр. Рила, област Кюстендил. Председателят на кооперацията упълномощил управителя на дружеството да извършва дейности по строителство, свързани с издаденото

на кооперацията от Община Рила разрешение за строеж № 31/ 26.09.2012 г.

Дружеството изпълнило строителните дейности и въвело в експлоатация строеж „Преустройство и промяна предназначението на ресторант „Мусала“ в „Цех за производство на бяло саламурено сирене, кисело мляко и кашкавал“. Разходите за всеки етап от извършеното строителство били заплащани от ищеца. Така по 4 фактури, издадени по договора за строителство от 8.07.2013г., сключен между „Рила ферм“ ООД, като възложител, и „М-Стронг“ ЕООД, като изпълнител той заплатил общо сумата 44 163 лева, с включен ДДС, а по две фактури, издадени по договор за възлагане упражняването на строителен надзор в строителството от 12.07.2013 г., сключен между „Рила ферм“ ООД и „Интконс“ ЕООД заплатил 2 040 лева, с включен ДДС, а сумата 200 лева платил за снабдяване с удостоверение за въвеждане на строежа в експлоатация.

На 19.06.2014 г. пълномощното било оттеглено, а на 15.06.2018 г. на председателя на кооперацията била връчена нотариална покана с искане за възстановяване на заплатените суми, но плащане не било извършено.

Молбата към съда била ответника да бъде осъден да му заплати сумите : 46 403 лева, платена от дружеството по двата договора и 200 лева, платена в полза на Община Рила, ведно със законната лихва върху главниците, считано от завеждането на иска до окончателното изплащане, както и обезщетение за забава в размер на законната лихва в общ размер 20 419.30 лева за времето от извършването на всяко отделно плащане по шестте фактури до датата на подаване на исковата молба.

В писмения отговор ответникът Районна потребителна кооперация „Рила“ - гр. Рила, област Кюстендил оспорил исковите претенции. Във фактурите като получател на доставката бил посочен ищеца, а не кооперацията, което правело вероятно съществуването на други правоотношения между дружествата, към които кооперацията нямала отношение, а и някои от фактурите са били издадени през 2014 г. и не биха могли да се отнасят към описаните в акт, образец 19 от 24.09.2013 г. работи. Освен това при уважаването на иска ищецът, който е ползвал данъчен кредит по тях, би получил два пъти сумата за ДДС, тъй като кооперацията не била регистрирана по ДДС. Освен това, направените от ищеца разходи били покрити изцяло със средства от европейски фондове, което било и причината фактурите да се издават на него като получател. Сумите не били дължими и на друго самостоятелно основание - описаните СМР били извършени в нарушение на закона и подлежали на премахване, което означавало, че кооперацията щяла да бъде принудена да извърши допълнителни разходи по възстановяване на съществуващото преди извършването им положение. За реконструкцията на покрива на сградата не били одобрявани строителни книжа и нямало разрешение за строеж, а претенцията за заплащане на ремонта на покрива била предмет на друго гражданско дело.

Молбата към съда била да отхвърли исковете като неоснователни.

В допълнителната искова молба ищецът изтъкнал, че във фактурите изрично е бил посочен договора, въз основа на който се издават, а в констативния акт за установяване годността за приемане на строежа било установено, че обектът е изпълнен съобразно одобрените проекти и изисквания на закона, а в заверения в общината технически паспорт не били отразени никакви недостатъци на извършените строителни дейности. Фактурите били издадени след изтичането на срока на договора в съответствие с определения в анекс № 1 краен срок за извършване на плащането - 30.05.2014 г. Не отговаряло на истината на твърдението за ползвано финансиране от европейски фондове. Ремонта на покрива на сградата бил наложителен и извършен по силата на анекс № 2 към договора за строителство с възложител ищеца, а не в качеството на пълномощник на кооперацията.

В отговора ответника оспорил изцяло допълнителната искова молба, като неоснователна.

От съвкупната преценка на доказателствата се установява следната фактическа обстановка на спора.

С договор за наем на недвижим имот от 31.05.2013 г. Районна потребителна кооперация „Рила“ предоставила на „Рила ферм“ ООД за временно и възмездно ползване втория етаж от двуетажна търговска сграда, построена в УПИ 1-563, кв.35 по плана на гр.Рила, област Кюстендил, с административен адрес гр. Рила, ул.,**** № 1 за срок от 10 години срещу месечна наемна цена 480 лева.

Разрешение за строеж с № 31 от 26.09.2012 г. е издадено от главния архитект на Община Рила на РПК „Рила“ за извършването на „Преустройство и промяна на предназначението на ресторант „Мусала“ в цех за производство на бяло саламурено сирене, кисело мляко и кашкавал“, съгласно одобрения инвестиционен проект № 20/ 26.09.2012 г.

С пълномощно от 28.06.2013 г. председателят на управителния съвет на РПК „Рила“ С. Х. упълномощил К. И. - управител на „Рила ферм“ ООД, да го представлява пред компетентните държавни институции, общински органи, частни лица и търговски дружества, както и да сключва договори и подписва всички необходими документи във връзка с реализацията на разрешение за строеж №31 от 26.02.2012г. на Община Рила по одобрен инвестиционен проект и въвеждането в експлоатация на обект „Цех за производство на бяло саламурено сирене, кисело мляко и кашкавал“ в УПИ 1-563, кв.35 по

плана на гр.Рила, област Кюстендил, находяща се на ул.,„Св.Иван Рилски“ № 1.

С договор за строителство от 8.07.2013 г. РПК „Рила“, чрез пълномощника К. И., възложила на „М - Стронг“ ЕООД изпълнението срещу възнаграждение на строително-монтажни работи на строеж „Цех за производство на бяло саламурено сирене, кисело мляко и кашкавал“, съгласно видове работа, отразени в количествено - стойностна сметка - приложение № 1, неразделна част от договора, със срок за изпълнение два месеца, считано от подписването на договора.

С анекс № 1 от 5.08.2013 г. срока на изпълнение бил продължен до 31.12.2013 г. и било уговорено плащанията по договора да се извършват в български лева, по банков път по сметка на изпълнителя, включително и на траншове, в срок до 30.05.2014 г.

С анекс № 2 от 23.10.2013 г. на изпълнителя била възложена отделна поръчка за изпълнение - ремонт на покрива на сградата, в срок до 31.12.2013 г., като дължимите суми трябвало да бъдат платени при условията и в сроковете на договора.

С договор за възлагане упражняването на строителен надзор в строителството от 12.07.2013 г. РПК „Рила“, чрез пълномощника К. И., възложила на „Интконс“ ЕООД - гр. София да упражнява строителен надзор при строителството на обект „Преустройство и промяна на предназначението на ресторант „Мусала“ в цех за производство на бяло саламурено сирене, кисело мляко и кашкавал“, за целия период на строителството до издаване на разрешение за ползване на обекта, срещу възнаграждение в размер на 1 700 лева, без включен ДДС.

С акт № 19 от 24.09.2013 г., подписан от представители на пълномощника на възложителя, изпълнителя и строителния надзор, били приети изпълнените строителни работи на строежа, изброени в 35 пункта, които съвпадат напълно по вид и обем на работите, включени в количествено - стойностната сметка - приложение № 1 към договора, и включват изнасяне на кухненското и ресторантско оборудване ; събаряне на преградни стени ; къртене на подови покрития ; фаянс, мазилки по стени и тавани ; извозване на строителни отпадъци ; изграждане на вътрешни преградни стени от гипскартон ; доставка, монтаж и полагане на различни видове тръби, направа на лампен и контактен излаз ; полагане на замазки, мазилки, шпакловки ;поставяне на врати, теракота, гранитогрес, фаянс, ламперия, ланиси, окачен таван, боядисване и др., на обща стойност 44 163 лева, с включен ДДС.

С констативен акт, образец 15 от 25.09.2013 г., представители на възложителя, неговият пълномощник и наемател, проектанта и строителя приели, че строежът е изпълнен съгласно одобрения работен проект, изискванията към строежите по чл. 169, ал. 1 и 2 от ЗУТ, условията на договора, и че наличната строителна документация в достатъчна степен характеризира изпълненото строителство.

В удостоверение № 1/7.01.2014 г. за въвеждане в експлоатация на строеж „Преустройство и промяна на предназначението на ресторант „Мусала“ в цех за производство на бяло саламурено сирене, кисело мляко и кашкавал“ на главния архитект на Община Рила е констатирано, че строежът е изпълнен в съответствие с одобрения архитектурен проект № 20/ 26.09.2012 г. и разрешение за строеж № 31/ 26.09.2012 г.

„М - Стронг“ ЕООД издало на основание договора за строителство от 8.07.2013 г. следните фактури с включен ДДС, с получател „Рила ферм“ ООД : № 178/ 31.07.2013 г. за сумата 12 000 лева, платена на два транша : на 20.12.2013 г. - 5 000 лева и на 21.12.2013 г. - 7 000 лева ; № 199/ 28.02.2014 г. за сумата 12 000 лева, платени на два транша : на 4.04.2014г.- 9 000 лева и на 27.05.2014 г. - 3 000 лева; № 208/ 24.03.2014 г. на стойност 12 000 лева, платена на 27.05.2014 г.; № 209/ 1.04.2014 г. на стойност 8 163 лева, платена на 28.05.2014 г.

Според предоставената с писмо изх. № 04-24-21-47/ 20.08.2019 г. на ТД на НАП София справка, в информационните системи на агенцията било отразено, че тези фактури са включени в дневниците за продажби на „М-Стронг“ ЕООД.

„Интконс“ ЕООД издало на основание договора от 12.07.2013 г. две фактури с включен ДДС, с получател „Рила ферм“ ООД : № 99/ 23.08.2013г. за сумата 600 лева, платена на 21.08.2013 г. и № 116/ 19.12.2013 г. за сумата 1 440 лева, платена на 30.12.2013 г.

С Акт за оттегляне на пълномощно от 19.06.2014 г. С. Х., в качеството на председател на УС на РПК „Рила“, оттеглил пълномощното от 28.06.2013 г.

С нотариална покана рег. № 1932, том I, акт № 104 от 11.06.2018 г. на нотариуса С. С., връчена на председателя на УС на РПК „Рила“ на 15.06.2018 г., ищецът предоставил седемдневен срок за заплащане на сумата 61 218 лева, представляваща дължимите, но неполучени суми за извършените разходи.

При тези факти Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав, в обхвата на правомощията си по чл. 269 от ГПК, приема следното.

Предметът на спора се определя от посочените от ищеца като основание на иска обстоятелства и от търсената от него защита. В обобщен вид твърденията в исковата молба се свеждат до това, че ищецът е наемател на втория стаж от собствената на ответника сграда и действайки като пълномощник на наемодателя във връзка с реализацията на предоставеното на последния разрешение за строеж за промяна на

предназначението на въпросния етаж, ищецът сключил от негово име и за негова сметка два договора с трети лица, на които платил със свои средства дължимото възнаграждение за изпълнението, и тези суми не му били възстановени.

По своята правна същност упълномощаването е едностранна правна сделка, насочена към пораждаване на представителна власт, като в основата му по начало стои някакво друго правоотношение между упълномощителя и пълномощника. За настоящия спор оправомощаването на ищеца „да сключва договори и подписва всички необходими документи във връзка с реализацията на разрешение за строеж № 31 от 26.02.2012 г.“ несъмнено предполага мандатно правоотношение, доколкото овластяването е за извършване на правни действия.

От друга страна съдържанието на използваните за упълномощаването думи и изрази не поражда никакво съмнение, че действителната воля на упълномощителя е била обемът на представителната власт на пълномощника да бъде ограничен само до сключването на договори и подписването на документите, съставени във връзка с тяхното изпълнение, но не и до плащането от негово име на дължимите по тези договори суми. В обратен случай това правомощие задължително щеше да бъде изрично посочено в текста на документа.

Следователно, от гледна точка на мандатното правоотношение, със сключването на двата договора и анексите към тях, и подписването, в качеството на пълномощник на възложителя, на акта за приемане на строителните работи и констативния акт, образец 15, ищецът е изпълнил своите задължения, като при липсата на изрична уговорка за това - чл. 286 от ЗЗД, доверителят не му е дължал възнаграждение.

Ответникът - доверител по мандатното правоотношение, дължи на основание чл. 285 от ЗЗД като разноси, направени във връзка с изпълнението на поръчката, единствено сумата 200 лева по приходна квитанция № 19 576/ 10.01.2014 г., представляваща административна такса, заплатена за регистриране на обекта и издаване на удостоверение за въвеждането му в експлоатация, ведно със законната от датата на подаване на исковата молба - 27.07.2018 г. до окончателното изплащане. Заплатените на строителя и консултанта суми не се дължат на посоченото основание, тъй като заплащането на суми от името и за сметка на доверителя не е включено като правомощие в пълномощното от 28.06.2013г.

Последиците от правните действия, които представителят е извършил, са възникнали направо за представлявания, включително и задължението да плати стойността на извършените по договорите строителни работи. Страните не спорят, че това задължение той не е

изпълнил, и че възнагражденията на строителя и на консултанта, са били платени от пълномощника.

При това положение се поставя въпроса дали с плащането на тези суми ищецът е встъпил в правата на кредитора в хипотезата на чл. 74 от ЗЗД и може да претендира плащане на това основание.

Съгласно приетото в практиката на касационната инстанция, уредената в чл. 74 от ЗЗД законна суброгация, освен изпълнение на задължение, включва като елемент от фактическия състав и правен интерес от изпълнението. В тази хипотеза правният интерес се разбира като опасност от настъпване на неблагоприятни имуществени последици по отношение на изпълняващия чуждото задължение, и то само във връзка с отношенията му с кредитора по първоначалното вземане. (Решение № 459 от 8.06.2010 г. по гр. д. № 1238/ 2009 г. на ВКС, IV г. о.)

В конкретния случай кредитори по първоначалното вземане са строителя „М - Стронг“ ЕООД и упражняващия строителен надзор „Интконс“ ЕООД, които са в договорни правоотношения с длъжника - ответник по делото, без да са обвързани от правна връзка с третото лице - ищеца. Плащането на възнаграждението по двата договора е станало *след неговото изпълнение*, поради което и ищеца, който е наемател на имота, не може да обоснове правен интерес от погасяването на задължението на наемодателя, тъй като в случай, че не беше го извършил, за него не биха настъпили никакви негативни имуществени последици в отношенията му със строителя и консултанта.

Следователно правната квалификация на иска не е по чл. 74 от ЗЗД, а и самият ищец не е въвел с молбата твърдения за наличие в негова полза на суброгаторното право, на което да основава своята претенция.

От твърденията в исковата молба, с оглед установената от събраните по делото доказателства фактическа обстановка на спора и предвид изложените по - горе съждения настоящият състав приема, че правното основание на иска е чл. 59, ал. 1 от ЗЗД, тъй като ищецът не разполага с други искове за възстановяване на сумите, с които е обеднял - вещен, облигационен, деликтен, а също така и иск по чл. 55 от ЗЗД.

Съгласно разясненията в Постановление № 1 от 28.V.1979 г. по гр. д. № 1/ 1979 г. на Пленума на Върховния съд, обогатяване по смисъла на чл. 59, ал. 1 от ЗЗД е налице както

при получаването на имуществени ползи, така и при придобиването и спестяването на такива от едно лице за сметка на друго, като същото е неоснователно при отсъствието на правно основание за това получаване, придобиване или спестяване. Необходимото изискване за уважаване на този иск е да бъде изяснено дали обедняването

на ищеца и обогатяването на ответника произтичат от един общ факт или от обща група факти. Неоснователно обогатилият се за сметка на друго дължи да му върне онова, с което се е обогатил, но само до размер на обедняването, т.е. държи се връщането на по-малката сума между обедняването и обогатяването.

В конкретния случай е безспорно установено, че обедняването на ищеца и обогатяването на ответника произтичат от един общ факт - заплащането от ищеца, без да е бил задължен за това, на сумите, които ответникът, като възложител по договора за строителство и по договора за строителен надзор, е дължал на строителя и консултанта за приетото без възражения изпълнение по двата договора.

Съобразно разясненията в константната практика на касационната инстанция, в хипотеза като настоящата обогатяването на ответника се съизмерва с цената, с която се е увеличила стойността на имота, вследствие на извършеното преустройство и промяна на предназначението.

Според неоспореното от страните заключение на техническа експертиза, прието в съдебното заседание на 9.06.2021 г., тя е 36 802.50 лева.

Обедняването на ищеца, изразено в парична стойност, е 46 203 лева - сбора от сумите по описаните в молбата фактури, които са били платени от него на строителя и консултанта (44 163 лева + 2 040 лева).

Следователно исковата претенция е основателна за по - малката от двете суми - 36 802.50 лева, която се дължи със законната лихва от деня на подаването на исковата молба.

По основателността на претенцията по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за изтекли лихви за забава, съдът приема следното.

В приложимата за настоящия случай хипотеза на чл. 84, ал. 2 от ЗЗД длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора. В нотариалната покана, връчена на ответника на 15.06.2018 г., е бил даден седемдневен срок за изпълнение, което означава, че последният е изпаднал в забава считано от 23.06.2018 г. Исковата молба е подадена в съда на 27.07.2018 г. Изтеклата лихва за посочения период, изчислена с приложението calculator.bg, върху главница 36 802.50 лева е 357.80 лева, а върху главница 200 лева - 1.94 лева.

Заявеното от жалбоподателя - ищец по делото оплакване за необоснованост на решението по отношение на началната дата на забавата е неоснователно поради следното.

Съобразно приетото в доктрината и съдебната практика, в хипотезата на чл. 84, ал. 2 от ЗЗД поканата към длъжника следва да съдържа ясно и недвусмислено изявление на кредитора, че адресатът дължи плащане на

- 11 -

конкретна сума, основанието от което произтича задължението, както и срока за изпълнение, който му е предоставен.

С поканата от 23.03.2014 г. (т.І, л. 51) управителят на дружеството отправил до председателя на кооперацията „официална покана за среща във връзка с уреждане на взаимоотношения по издаденото от Община Рила Удостоверение № 1/ 7.01.2014 г. за въвеждане в експлоатация“ на строежа.

Изразът *уреждане на взаимоотношения*, макар и да насочва към предположението, че на предложената на 26.03.2014 г. среща ще се обсъждат и въпроси относно дължими плащания, не може да бъде възприеман като изявление в посочения по - горе смисъл, тъй като от него не произтича категоричния извод, че поканата към адресата е във връзка с негово изискуемо задължение за плащане на парични суми, което следва да изпълни в определен срок.

Такова ясно и недвусмислено изявление се съдържа в нотариалната покана рег. № 1932/ 11.06.2018 г. на нотариуса С. С., затова и с изтичането на определения в нея срок за изпълнение, ответникът е изпаднал в забава.

По оплакванията на въззивника - ответник по делото, съдът приема следното.

Неоснователно е оплакването за недопустимост на решението поради допуснатото нарушение на установения в чл. 6, ал. 2 от ГПК принцип на диспозитивното начало.

Според последователната практика на касационната инстанция предметът на спора се определя от посочените от ищеца като основание на иска обстоятелства и от търсената от него защита. В случаите когато първоинстанционният съд е разгледал наведените от ищеца като основание на иска факти, но е определил погрешно правната квалификация на иска, той не е разгледал непредявен иск и не се е произнесъл недопустимо, а е допуснал

нарушение на материалния закон, което обуславя неправилност на решението му. (Решение № 145 от 16.04.2015 г. по гр. д. № 5024/ 2014 г. на ВКС, IV г. о.)

В конкретния случай първоинстанционният съд е допуснал нарушение на материалния закон като е квалифицирал погрешно иска по отношение на претенциите за сумите, платени от ищеца на строителя и на консултанта. По тази причина настоящият състав на въззивният съд в рамките на своите правомощия излага по - горе съображения по съществото на материалноправния спор, при правилната квалификация на предявения иск.

Възражението за липса на „уведомление за изпълнение, респ. за предаване“, тъй като акт, образец 19 не бил подписан от кооперацията - ответник, се прави за първи път с въззивната жалба и съдът не е длъжен да го обсъжда заради настъпилата преклузия - чл. 266, ал.2, т. 1 от ГПК.

Независимо от това е нужно да се изтъкне, че в съставения на 24.09.2013 г. акт, образец 19 (т.І, л.29) ясно е посочено, че подписа за възложител в документа, е поставен от упълномощения с пълномощното от 28.06.2013 г. К. И. - управител на „Рила Ферм“ ООД - пълномощник на РПК „Рила“ - гр. Рила“, с което правните последици по чл. 264, ал. 1 от ЗЗД са възникнали направо за доверителя. От друга страна по делото няма доказателства доверителят да е оспорил валидността на това правно действие на довереника нито непосредствено след извършването му, нито по - късно, за да се позове на неизпълнение на задължението му по чл. 284, ал. 1 от ЗЗД, като основание за неприемането на работата в хипотезата на чл. 264, ал. 3 от ЗЗД.

Неоснователно е и възражението, че в издадените от строителя фактури като получател и задължено лице бил посочен ищеца, което било индичия за съществуването на други правоотношения между тях. Във всяка една от тези фактури като основание за издаването им е посочено „плащане по договор от 8.07.2013 г.“, възложител по който е кооперацията, представлявана от ищеца, а ответникът нито твърди, нито представя доказателства за наличието на някакъв договор между ищеца и „М - Стронг“ ЕООД, сключен на същата тази дата. Затова и посочването в данъчния документ на пълномощника, а не на страната по сделката, като получател на услугата, само по себе си не е факт, който може да промени извода, че доставчикът е търсил плащането на цената на доставката именно от възложителя по договора за изработка.

Несъстоятелно е и възражението за липса на задължение за плащане от страна на кооперацията, тъй като плащанията по фактурите са били извършени след съставянето на акт, образец 19 от 24.09.2013 г. С анекс № 1 от 5.08.2013 г. срока на изпълнение на строителните работи е бил продължен до 31.12.2013 г., а според изменената клауза на чл. 8

плащанията е можело да бъдат извършвани и на траншове, в срок до 30.05.2014 г. Тази уговорка е била спазена, тъй като последното плащане е било извършено по фактура, издадена на 28.05.2014 г.

Възражението за недължимост на плащане поради неизвършването на строителните работи в съответствие със строителните правила и норми не следва да бъде обсъждано, тъй като се отнася за ремонт на покривната конструкция на сградата, който е извън предмета на настоящия спор.

Предвид изложените съждения и поради несъвпадането на крайните изводи на настоящият състав на въззивната инстанция с тези на

- 13 -

първостепенния съд, обжалваното решение следва да бъде отменено в частта, с която ответникът е бил осъден да заплати на ищеца на основание чл.280, във връзка с чл. 79 от ЗЗД сумите : 1) 44163 лева, представляваща сбора от заплатените от „Рила ферм“ ООД в полза на „М - Стронг“ ЕООД възнаграждения за изпълнени строително-монтажни работи по сключения от името на РПК „Рила“, съгласно пълномощно от 28.06.2013 г., договор за строителство от 8.07.2013 г., за които са били издадени фактури № 178/ 31.07.2013 г., № 199/ 28.02.2014 г., № 208/ 24.03.2014 г., № 209/1.04.2014 г.; 2) 2 040 лева, представляваща сбора от заплатените от „Рила ферм“ ООД в полза на „Интконс“ ЕООД възнаграждения за упражняване на строителен надзор по сключения от името на РПК „Рила“, съгласно пълномощно от 28.06.2013 г., договор от 12.07.2013 г., за които са били издадени фактури с № 99/ 23.08.2013 г. и № 116/ 19.12.2013 г., ведно със законната лихва върху всяка една от главниците от датата на подаване на исковата молба - 27.07.2018 г. до окончателното изплащане. Следва да бъде постановено друго решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца на основание чл. 59, ал. 1 от ЗЗД сумата 36 802.50 лева, с която ответникът се е обогатил без основание за сметка на ищеца, до размер на обедняването на ищеца, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба- 27.07.2018г. до окончателното изплащане.

Решението следва да бъде отменено и в частта, с която ответникът е бил осъден да заплати на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД разликата над сумата 359.74 лева, представляваща сбора от законната лихва за забава върху главници от 36 802.50 лева и от 200 лева за периода от 23.06.2018 г. до 26.07.2018 г. до уважения размер от 438.25 лева, представляваща лихва за забава върху сумата 46 403 лева за периода от 23.06.2018 г. до 26.07.2018 г., като претенцията за сумата 78.51 лева да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

В останалата част решението да бъде потвърдено.

Решението следва да бъде отменено в частта за разноските.

За първоинстанционното производство, при заплатени от ищеца разноски за държавна такса в размер на 2 709.69 лева, съразмерно с уважената част от исковите претенции следва да бъде присъдена сумата 1 890.58 лева, а на ответника - при заплатени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1 500 лева, съразмерно с отхвърлената част от исковите претенции следва да бъде присъдена сумата 453.43 лева

За въззивното производство при заплатени от въззивника - ищец по делото, разноски за държавна такса и депозит за техническа експертиза в общ размер на 799. 62 лева, съразмерно с уважената част от исковите

претенции следва да бъде присъдена сумата 557.90 лева, а на въззивника - ответник по делото, при заплатени разноски за държавна такса в размер на 936.83 лева, съразмерно с отхвърлената част от исковите претенции следва да бъде присъдена сумата 283.19 лева

По изложените съображения Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 87 от 24.12.2019 г. по т.д. № 65/ 2018 г. на Окръжен съд - Кюстендил **в частта, с която** Районна потребителна кооперация „Рила“ - гр.Рила, област Кюстендил е осъдена да заплати на „Рила ферм“ ООД - гр. Рила, област Кюстендил във връзка с осъществени дейности в собствения на РПК „Рила“ недвижим имот, представляващ втори етаж от двуетажна търговска сграда, построена в УПИ 1-563, кв.35 по плана на гр.Рила, област Кюстендил, с административен адрес гр. Рила, ул.,****“ № 1 на основание чл. 280, във връзка с чл. 79 от ЗЗД сумите : 1) 44 163 лева, представляваща сбора от заплатените от „Рила ферм“ ООД в полза на „М - Стронг“ ЕООД възнаграждения за изпълнени строително-монтажни работи по сключения от името на РПК „Рила“, съгласно пълномощно от 28.06.2013 г., договор за строителство от 8.07.2013 г., за които са били издадени фактури № 178/ 31.07.2013 г., №199/ 28.02.2014 г., № 208/ 24.03.2014 г., № 209/ 1.04.2014 г.; 2) 2 040 лева, представляваща сбора от заплатените от „Рила ферм“ ООД в полза на „Интконс“ ЕООД възнаграждения за упражняване на строителен надзор по сключения от името на РПК „Рила“, съгласно пълномощно от 28.06.2013 г., договор от 12.07.2013 г., за които са били

издадени фактури с № 99/ 23.08.2013 г. и № 116/ 19.12.2013 г., ведно със законната лихва върху сбора от описаните три суми - 46 403 лева, считано от датата на подаване на исковата молба - 27.07.2018 г. до окончателното изплащане, **вместо което ПОСТАНОВИ**

ОСЪЖДА Районна потребителна кооперация „Рила“ - гр. Рила, област Кюстендил, ул. „Христо Смирненски“, № 5, с ЕИК 109053489 **да заплати на „Рила ферм“ ООД - гр. Рила**, област Кюстендил, ул. „Медник“ № 14, с ЕИК 200926085 **на основание чл. 59, ал. 1 от ЗЗД сумата 36 802.50** (тридесет и шест хиляди осемстотин и два лева и петдесет стотинки) **лева**, с която РПК „Рила“- гр. Рила се е обогатила без основание за сметка на „Рила ферм“ ООД - гр. Рила, до размер на обедняването на „Рила ферм“ ООД - гр. Рила, във връзка с осъществени дейности в собствения на РПК „Рила“ недвижим имот, представляващ

- 15 -

втори етаж от двуетажна търговска сграда, построена в УПИ 1-563, кв.35 по плана на гр. Рила, с административен адрес : гр. Рила, ул.,***“ № 1, **ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 27.07.2018 г. до окончателното изплащане.**

ОТМЕНЯ решение № 87 от 24.12.2019 г. по т.д. № 65/ 2018 г. на Окръжен съд - Кюстендил **в частта, с която** Районна потребителна кооперация „Рила“ - гр.Рила, област Кюстендил е осъдена да заплати на „Рила ферм“ ООД - гр. Рила, област Кюстендил на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД **разликата над сумата 359.74** (триста петдесет и девет лева и седемдесет и четири стотинки) **лева**, представляваща сбора от законната лихва за забава върху главници от 36 802.50 лева и от 200 лева за периода от 23.06.2018 г. до 26.07.2018 г. **до уважения размер от 438.25 лева**, представляваща лихва за забава върху сумата 46 403 лева за периода от 23.06.2018 г. до 26.07.2018 г.

ОТХВЪРЛЯ *иска с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД*, предявен от „Рила ферм“ ООД - гр. Рила, област Кюстендил срещу Районна потребителна кооперация „Рила“ - гр.Рила, област Кюстендил **за сумата 78.51** (седемдесет и осем лева и петдесет и една стотинки) **лева** като неоснователен и недоказан.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата част.

ОТМЕНЯ решението в частта за разноските, като **ПОСТАНОВИ**

ОСЪЖДА Районна потребителна кооперация „Рила“ - гр. Рила, област Кюстендил, ул. „Христо Смирненски“, № 5, с ЕИК 109053489 **да заплати на „Рила ферм“ ООД - гр. Рила**, област Кюстендил, ул. „Медник“ № 14, с ЕИК 200926085 **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата 1 890.58** (хиляда осемстотин и деветдесет лева и петдесет и осем стотинки) **лева**,

представляваща разноси в първоинстанционното производство, съразмерно с уважената част от исковите претенции.

ОСЪЖДА „Рила ферм“ ООД - гр. Рила, област Кюстендил, ул. „Медник“ № 14, с ЕИК 200926085 да заплати на Районна потребителна кооперация „Рила“ - гр. Рила, област Кюстендил, ул. „Христо Смирненски“, № 5, с ЕИК 109053489 *на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК сумата 453.43* (четиристотин петдесет и три лева и четиридесет и три стотинки) лева, представляваща разноси в първоинстанционното производство, съразмерно с отхвърлената част от исковите претенции.

ОСЪЖДА Районна потребителна кооперация „Рила“ - гр. Рила, област Кюстендил, ул. „Христо Смирненски“, № 5, с ЕИК 109053489 да заплати на „Рила ферм“ ООД - гр. Рила, област Кюстендил, ул. „Медник“ № 14, с ЕИК 200926085 *на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата 557.90* (петстотин петдесет и седем лева и деветдесет стотинки)

лева, представляваща разноси във въззивното производство, съразмерно с уважената част от исковите претенции.

ОСЪЖДА „Рила ферм“ ООД - гр. Рила, област Кюстендил, ул. „Медник“ № 14, с ЕИК 200926085 да заплати на Районна потребителна кооперация „Рила“ - гр. Рила, област Кюстендил, ул. „Христо Смирненски“, № 5, с ЕИК 109053489 *на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК сумата 283.19* (двеста осемдесет и три лева и деветнадесет стотинки) лева, представляваща разноси във въззивното производство, съразмерно с отхвърлената част от исковите претенции.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд на Републиката в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____